

PARAULA I VIDA

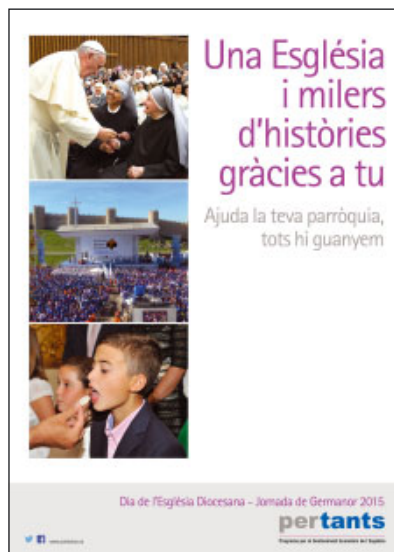
«Germanor 2015»

La Diada de «Germanor» 2015 o Dia de l'Església diocesana ens demana un any més de fer-nos conscients que formem part

de la família dels fills de Déu, que ens aplega en família de famílies. I ¿com ens podríem desentendre de la nostra pròpia família? Ho ha expressat recentment el Papa Francesc, dient-nos que havíem de fer de l'Església «una casa d'acollida», una «família hospital» en la qual tots hi tinguin cabuda perquè les seves portes estan sempre obertes, i mai no és cap mena de secta exclusiva. Deia el 9 de setembre proppassat: «La Comunitat cristiana és la casa d'aquells que creuen en Jesús com la font de la fraternitat entre tots els homes (...). Les esglésies, les parròquies, les institucions amb les portes tancades no són esglésies, sinó museus!». I encara, «contra els "centres de poder" ideològics, financers i polítics, refermem la nostra esperança en aquests centres de l'amor; centres evangelitzadors, rics de caliu humà, basats en la solidaritat i la participació». Aquesta és l'Església volguda per Jesús que, per do de l'Esperit Sant, anem cooperant a construir entre tots.

De fet vivim la nostra fe personal en una casa-comunitat, una família

d'ambient fratern, i així ha de ser, casa de germans, fills d'un mateix Pare, sempre oberta i plena de misericòrdia. Una Església que compta amb milers d'històries gràcies a cadascun de nosaltres, ja que entre tots la fem com a temples de l'Esperit Sant, i units contribuïm a l'enfortiment de la comunitat cristiana a la qual pertanyem. Cada un és una història que l'Esperit Sant va escrivint amb la nostra pròpia col·laboració. Sense aquestes històries de persones, d'acció de la gràcia, la nostra Parròquia i la nostra Diòcesi no serien les mateixes.

Perquè es pugui dur a terme, necessitem la col·laboració econòmica de tots, per petita que sigui. La casa cal mantenir-la i fer-la realment acollidora per més que senzilla i austera. Així podrem desenvolupar la missió eclesial que Jesús ens ha confiat: des de l'acció caritativa i social, fins a l'anunci de la bona nova, la catequesi, la celebració dels sagraments, els centres d'esplai i d'atenció a les famílies, la cura del patrimoni artístic i cultural, etc. I la caritat ens urgeix a sortir amb la nostra presència per acollir i ajudar tothom.

Si som conscients del molt que ens ha donat a cadascú la nostra Parròquia i la nostra Diòcesi, també ens farem més conscients que hi hem de contribuir, cadascú segons la mesura de les seves possibilitats i de la seva generositat, ja que «Déu estima el qui dóna amb alegria» —diu Sant Pau— «Déu us enriquirà en tot perquè sigueu del tot generosos; així, en virtut de la vostra intervenció, molts li donaran gràcies» (2Co 9,7.11).

Us agraeixo que ajudeu generosament l'economia de la Diòcesi, els sacerdots i les Parròquies i Institucions diocesanes. Gràcies perquè entre tots ho anem fent tot!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Visita Pastoral a La Massana

Diumenge dia 1 de novembre, coincidint amb la solemnitat litúrgica de Tots Sants, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va iniciar la Visita Pastoral a la Parròquia de Sant Iscle i Santa Victòria de La Massana (Principat d'Andorra). A la seva arribada a la Parròquia fou rebut pel Sr. Rector, Mn. Lluís Eduard Salinas, i junts s'adreçaren al cementiri de la Quera per dur a terme una pregària pels fidels difunts que allí hi reposen.

Posteriorment es traslladà fins a l'església parroquial de Sant Iscle i Santa Victòria on fou rebut pels Hbles. Srs. Còsols, Sr. David Baró i Sr. Raül Ferré. Després d'atendre els mitjans de comunicació i de saludar els fidels que arribaren per participar de l'Eucaristia dominical, l'Arquebisbe s'adreçà al temple parroquial on presidí la solemne Eucaristia de Tots Sants on concelebraren el Rector de la Parròquia, Mn. Lluís Eduard Salinas i el P. Albano Teixeira, que hi col·labora pastoralment en l'atenció als portuguesos allà presents en gran nombre, i Mn. David Codina, que actua de Secretari de la Visita Pastoral.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

No, no va ser endebades

Un noi que ronda els vint anys ha acabat la formació professional no sense dificultats, amb força esforç personal, ben acompanyat pels seus diversos tutors i professors i, també, amb una bona col·laboració dels pares. Ara és a Londres per perfeccionar l'anglès i, alhora, té una feina relacionada amb allò que ha estudiat. Els pares resten sols a casa, però la relació amb el fill és freqüent gràcies als recursos que ofereixen les noves tecnologies. El *whatsapp* els manté al dia i l'*skype* els facilita visualment la comunicació directa. En

una de les darreres trobades informàtiques, quan eren a punt d'acabar la conversa, el noi els va dir: «Pares, us trobo a faltar i prego per vosaltres!»

El noi ha estat educat i s'ha anat fent gran en un entorn cristià proper. La família ha vetllat aquesta dimensió de la vida i ha buscat les col·laboracions necessàries per ajudar-lo a créixer en la fe fins al moment que, amb altres independències en els diversos aspectes vitals, ha arribat també la independència espiritual, bo i que el noi ha seguit, amb bona voluntat, el camí que inicià a la

família. El pare recorda com pregava amb ell a la nit, abans d'anar a dormir, com participaven en família a l'eucaristia dominical, com conversaven sobre el tema quan presentava alguna inquietud o dubte.

Val a dir que el testimoni del pare i la mare, el seu esperit de servei i de compromís envers les persones i la societat han estat també un bon complement. I la gràcia de Déu que actua.

Molts pares cristians segueixen el mateix procés: han sembrat la llavor de la fe, l'han vetllat i treballat, han pregat i donat testimoni... però la lla-

vor no acaba de fructificar o el creixement en sembla feble. Tot és en mans de Déu! La feina feta no és endebades. La llavor sembrada i el testimoni atorgat dels pares resten, sempre, en el cor i en la memòria dels fills. L'acció de Déu en les persones escapa a les nostres presses i a la recerca de resultats immediats. Convé saber esperar que es faci la voluntat divina i pregar confiadament. «No són res ni el qui planta ni el qui rega; només compta Déu que fa créixer» (1Co 3,7).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Día de la Iglesia Diocesana «Germanor» 2015

El Día de «Germanor» 2015 o Día de la Iglesia diocesana nos pide un año más hacernos conscientes de que formamos parte de la familia de los hijos de Dios, que nos reúne en familia de familias. Y ¿cómo nos podríamos desentender de nuestra propia familia? Lo ha expresado recientemente el Papa Francisco diciéndonos que teníamos que hacer de la Iglesia «una casa de acogida», una «familia hospital» en la que todos tengan cabida porque sus puertas están siempre abiertas, y nunca debe convertirse en secta exclusiva. Decía el 9 de septiembre pasado: «La Comunidad cristiana es la casa de aquellos que creen en Jesús como la fuente de la fraternidad entre todos los hombres (...). ¡Las iglesias, las parroquias, las instituciones con las puertas cerradas no son iglesias, sino museos!». Y aún, «contra los “centros de poder” ideológicos, financieros y políticos, reafirmamos nuestra esperanza en estos centros del amor; centros evangelizadores, ricos de calor humano, basados en la solidaridad y la participación». Esta es la Iglesia querida por Jesús que, por el don del Espíritu Santo, vamos cooperando a construir entre todos.

De hecho vivimos nuestra fe personal en una casa-comunidad, una familia de ambiente fraterno, y así debe ser, casa de hermanos, hijos de un mismo Padre, siempre abierta y llena de misericordia. Una Iglesia que cuenta con miles de historias gracias a cada uno de nosotros, ya que entre todos la forjamos como templos del Espíritu Santo, y unidos contribuimos al fortalecimiento de la comunidad cristiana a la que pertenecemos. Cada uno es una historia que el Espíritu Santo va escribiendo con nuestra propia colaboración. Sin estas historias de personas, de acción de la gracia, nuestra Parroquia y nuestra Diócesis no serían las mismas.

Para que se pueda llevar a cabo, necesitamos la colaboración económica de todos, por pequeña que sea. La casa hay que mantenerla y hacerla realmente acogedora por más que sencilla y austera. Así podremos desarrollar la misión eclesial que Jesús nos ha confiado: desde la acción caritativa y social, hasta el anuncio de la buena nueva, la catequesis, la celebración de los sacramentos, los centros de «esplai» y de atención a las familias, etc. Y la caridad nos urge a salir con nuestra presencia para acoger y ayudar a todos.

Si somos conscientes de lo mucho que nos ha dado a cada uno nuestra Parroquia y nuestra Diócesis, también nos haremos más conscientes de que tenemos que contribuir cada uno según la medida de sus posibilidades y de su generosidad, ya que «Dios ama al que da con alegría» —dice San Pablo— «Siempre seréis ricos para toda largueza, la cual, por medio de nosotros, suscitará acción de gracias a Dios» (2Cor 9, 7.11). Os agradezco que ayudéis a la economía de la Diócesis, a los sacerdotes y a las Parroquias e Instituciones diocesanas. ¡Gracias porque entre todos lo vamos haciendo todo!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Jornades de reflexió educativa a La Seu d'Urgell i Andorra

Sota el títol «La Innovació. Un pas endavant?» es van inaugurar el divendres 16 d'octubre les cinquentes Jornades de reflexió educativa a La Seu d'Urgell i Andorra, organitzades pel Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en filosofia i lletres i en ciències de Catalunya. L'acte inaugural va ser presidit per l'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives, també membre d'aquest col·legi, juntament amb Josefina Cambra, degana del Col·legi de Llicenciats de Catalunya.

Mons. Joan-Enric Vives va parlar de la necessària innovació a la que obliga el rit-

me vital actual, i va advocar perquè aquesta fascinació per la innovació no faci perdre els valors essencials i veritablement importants en una societat, en les persones.

Les Jornades van reflexionar sobre el concepte d'innovació en l'àmbit educatiu com un tòpic útil en tota mena de contextos i situacions com a sinònim de progrés i qualitat. Innovar, no ens ha de fer perdre la nostra essència i objectiu.

El document «Església servidora dels pobres» presentat als preveres per Alfred Pastor

La Jornada de Formació per a preveres d'octubre es va desenvolupar el dilluns dia 19 d'octubre a La Seu d'Urgell, a la Casa del Bisbat. El professor Alfred Pastor Bodmer, nascut a La Seu d'Urgell i actualment afincat a Lles (Cerdanya), doctor en economia, professor emèrit de l'IESE, exSecretari d'Estat d'Economia del Govern espanyol (1993-1995), i autor de diversos llibres i amb una gran experiència internacional, va dictar dues po-

nències magistrals sobre l'atur i els aturats, i les lleis de l'economia. Va parlar també del canvi de model productiu i la implicació de l'economia de mercat. Hi van assistir una seixantena de sacerdots de la diòcesi, que van obrir un espai per a la reflexió i les preguntes en acabar les ponències. L'acte va ser presidit per Mons. Joan-Enric Vives, que va agrair al professor Alfred Pastor l'esforç de fer «digerible» per a tots una ciència com l'eco-

nomia i l'oportunitat de comptar amb ell a la Jornada de Formació per a sacerdots i diaques.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Home i dona (I)

La catequesi d'avui està dedicada a un aspecte central del tema de la família: el del gran do que Déu ha fet a la humanitat amb la creació de l'home i de la dona i amb el sacrament del matrimoni.

Comencem amb un breu comentari sobre el primer relat de la creació, en el Llibre del Gènesi.

Aquí llegim que Déu, després d'haver creat l'univers i tots els éssers vius, va crear l'obra mestra, o sigui l'ésser humà, que va fer a la seva imatge: «El va crear a imatge de Déu, creà l'home i la

dona» (Gn 1,27), així ho diu el Llibre del Gènesi.

I com tots sabem, la diferència sexual és present en moltes formes de vida, en la llarga escala dels éssers vius. Però només l'home i la dona porten en ells mateixos la imatge i la semblança de Déu: el text bíblic ho repeteix tres vegades en dos versets (26-27): l'home i la dona són imatge i semblança de Déu. Això ens diu que no és únicament l'home qui pren en ell la imatge de Déu, no és únicament la dona qui pren en ella la imatge de Déu, sinó que l'home i la dona, com a parella,

són imatge de Déu. La diferència entre l'home i la dona no és per la contraproposició, o per la subordinació, sinó per la comunió i la generació, sempre a imatge i semblança de Déu.

La cultura moderna i contemporània ha obert nous espais, noves llibertats i noves profunditats per a l'enriquiment de la comprensió d'aquesta diferència. Però ha introduït també molts dubtes i molt d'escepticisme. El vincle del matrimoni i de la família és un assumpte seriós, ho és per a tots, no sols per als creients.

(Dimecres, 15 d'abril de 2015.)

Les accions pastorals i assistencials és on s'inverteixen més diners i esforços

Se celebra el Dia de l'Església diocesana

L'Església diocesana d'Urgell inverteix cada any molts recursos humans i econòmics per donar suport i acompanyament a les persones.

A més de la tasca que fa Càritas, hi ha 13 centres en els que es duu a terme l'acció caritativa i de suport a les persones, indrets dirigits per congregacions religioses o per comunitats eclesials, que han atès 3.838 persones al llarg de l'any 2014. Mans Unides, cases d'acollida, de suport a minusvàlids, d'acolliment a persones grans, persones a les que els cal recursos humans i escalf familiar... tots ells han fet arribar Amor i sentit de vida a d'altres persones que ho necessiten.

En un altre àmbit, el de l'acció evangelitzadora i missionera, Urgell sosté 101 sacerdots, 2 diaques, 313 catequistes, 22 missioners, 363 parròquies i 1 monestir... hi ha molta activitat de catequesi, activitat litúrgica i activitat social que es manté dia a dia des dels indrets més importants als racons més petits i amagats de

la nostra geografia: es fa missa i se celebren batejos, comunions o casaments allà on el servei és demanat.

S'han celebrat durant l'any passat 867 baptismes, 665 confirmacions, 951 comunions i 202 matrimonis. Les accions pastorals i assistencials suposen quasi el 38% de les despeses de la diòcesi, i el 22,40% es dediquen a les despeses socials i retribució del clergat.

En el pressupost del Bisbat d'Urgell, també té importància la conservació dels edificis, ja que la nostra diòcesi és molt rica en patrimoni artístic, en el que cal un esforç sostingut de manteniment: s'hi dedica un 23% de les inversions. La resta del pressupost es reparteix entre el que es dedica a centres de formació (seminaris, col·legis), retribucions i despeses socials del personal seglar i la capacitat de finançament.

Consolidar Santa Maria d'Agramunt

La façana de l'església de Santa Maria d'Agramunt, un dels majors referents del romànic català de principis del segle XIII, ha començat a ser restaurada per consolidar les imatges que la conformen i establir el conjunt. La restauració és finançada per la Diputació de Lleida, per la Generalitat de Catalunya, per la Parròquia i l'Ajuntament.

El campanar de Montgai restaurat

El campanar de l'església de Montgai serà restaurat en els propers mesos: les quatre cares de la torre, la creu del campanar superior i el tancament de les obertures, substitució de les pedres deteriorades per d'altres i es consolidarà el conjunt per evitar desprendiments.

Noves pintures a Sant Víctor de Saurí

El temple romànic de Sant Víctor a Saurí està vivint una renovació de les seves pintures a càrrec del pintor Santi Moix, que utilitza la tècnica del fresc, utilitzant colors evangèlics; el verd de l'esperança, el vermell de la caritat i incorporant la llum per representar la resurrecció.

Catedral: Patrimoni de la UNESCO?

La Catedral de Santa Maria d'Urgell rebrà el suport de les institucions per a la reparació i restauració d'algunes zones malmeses. La Catedral és un edifici emblemàtic, no només a La Seu d'Urgell, on és un dels principals monuments i un centre de culte que acull celebracions molt simbòliques: des del punt de vista històric, és la única catedral romànica de Catalunya i també és úni-

ca en el seu gènere, de romànic italianitzat. La Catedral de Santa Maria d'Urgell encapçala una candidatura conjunta a ser declarada Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO.

Aquesta candidatura, de caràcter transpirinenc, abasta també una desena de monuments: des d'esglésies romàniques situades a Andorra al Castell de Foix.

Catalonia Sacra: la descoberta del nostre patrimoni

Catalonia Sacra és un projecte de totes les diòcesis catalanes per tal de difondre el pa-

trimoni artístic i el llegat de culte que hem rebut a les noves generacions. L'esforç per dur a terme el manteniment del patrimoni té un retorn a nivell pastoral, però també té un marcat signe de reconeixement de la tasca de les generacions que ens han precedit. S'han preparat visites guiades, propostes turístiques i rutes de descoberta. A la diòcesi d'Urgell es proposa descobrir el romànic de la Vall d'Aran, que presenta un abundant llegat monumental i artístic que es concentra, sobretot, en les esglésies de les viles de la Val.

ORDENACIONS

Ordenació de Diaca a Balaguer

Antoni Baldomà i Molins serà ordenat de Diaca, el 22 de novembre a les 17 h, al Santuari del Sant Crist de Balaguer per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives.

Antoni Baldomà va rebre el passat 4 d'octubre, Festa de Sant Francesc d'Assís, els ministeris de lector i acòlit començant així el seu camí envers el diaconat permanent.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1M 1,11-16.43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18,35-43]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta.

17. □ Dimarts [2M 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Santa Isabel d'Hongria, princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III).

18. ■ Dimecres (□ Barcelona) [2M 7,1-20-31 / SI 16 / Lc 19,11-

28]. Barcelona: dedicació de la Catedral; St. Romà, mr.; St. Aureli, mr.

19. ■ Dijous [1M 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. v aC).

20. ■ Divendres [1M 4,36-37.52-59 / SI 1Cr 29,10.11abc.11d-12bc / Lc 19,45-48]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr. A St. Feliu de Llobregat: Beata Isabel Ferrer i companyes, verges i màrtirs.

21. □ Dissabte [1M 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Presentació de santa Maria, verge, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honorí, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. □ Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Dn 7,13-14 / SI 92 / Ap 1,5-8 / Jo 18,18, 33b-37]. Jesucrist, Rei de tot el món; santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

Diumenge XXXIII

de durant l'any

▶ Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment. Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estan inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

▶ Salm responsorial (15)

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

Senyor, heretat meua i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cor reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat delícies per sempre. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,11-14.18)

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats. Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblatió ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 13,24-32)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigueu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare.»

▶ Lectura del profeta Daniel (Dn 12,1-3)

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el arcángel que se ocupa de tu pueblo: serán tiempos difíciles, como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora.

Entonces se salvará tu pueblo: todos los inscritos en el libro.

Muchos de los que duermen en el polvo despertarán: unos para vida eterna, otros para ignominia perpetua.

Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

▶ Salmo responsorial (15)

R. *Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.*

El Señor es el lote de mi heredad y mi copa; / mi suerte está en tu mano. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa serena. / Porque no me entregarás a la muerte, / ni dejarás a tu fiel conocer la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 10,11-14.18)

Cualquier otro sacerdote ejerce su ministerio, diariamente, ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo ofreció por los pecados, para siempre jamás, un solo sacrificio; está sentado a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado para siempre a los que van siendo consagrados. Donde hay perdón, no hay ofrenda por los pecados.

▶ Lectura del santo Evangelio según San Marcos (Mc 13,24-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«En aquellos días, después de esa gran angustia, el sol se hará tinieblas, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán.

Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y majestad; enviará a los ángeles para reunir a sus elegidos de los cuatro vientos, de horizonte a horizonte.

Aprended de esta parábola de la higuera: Cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros suceder esto, sabed que él está cerca, a la puerta. Os aseguro que no pasará esta generación antes que todo se cumpla.

El cielo y la tierra pasarán, mis palabras no pasarán, aunque el día y la hora nadie lo sabe, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, sólo el Padre.»

COMENTARI

Cal que caiguin molts ídols

El llenguatge apocalíptic (com el de Dn) neix en temps de persecucions quan els creients arrisquen la vida denunciant els crims dels poderosos, perquè senten la necessitat imperiosa d'encoratjar-se els uns als altres a mantenir-se fidels a Déu transformant el món en Regne de justícia i de pau.

El llenguatge apocalíptic és llenguatge grupal: difícil per als de fora però comprensible per als fidels al grup que ha anat creant aquest llenguatge de generació en generació.

En aquell temps de desgràcies com mai, els justos —els inscrits al Llibre— i sobretot els qui en temps de defalliments han conduït el Poble pel bon camí, resplendiran com la llum del firmament i la multitud dels qui dormen —els morts— es desvetllarà uns per a la vida eterna i altres per a la vergonya d'una reprovació eterna.

La Gran Notícia és que la tribulació no té la darrera paraula sinó que *després de la tribulació «el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols celestials trontollaran».*

Jesús reproduceix expressions d'Is 13,10 anunciant la caiguda dels malvats que s'hi han instal·lat «dalt al cel», lloc exclusiu de Déu: *Jo castigaré la depravació del món i els crims dels malvats; posaré fi a l'orgull dels altius, humiliaré l'arrogància dels tirans.* Mentre vivim adorant «ídols» (*sol-lluna-estols*) que equivocadament situem dalt de tot en l'escala de valors, no podem adorar de veritat Crist, el Senyor.

Quan podrem veure el Fill de l'home venint entre els núvols amb gran poder i majestat? Quan amb la força de Déu i el compromís cristià caiguin de la nostra veneració els malvats, altius i tirans que ara com ara dominen el món.

Per preparar-nos degudament a la fi del món, quan haurem de comparèixer davant el Tribunal de Déu, cal viure amb menys curiositats cap a fora (què farà aquell? què diuen els altres?) i actuar més vigilància cap a dins (visc l'estil de les Benaurances?).

Mn. José Luis Arín